

Ὁ Παππαμιχαλόπουλος ὁ σεβνταλῆς
κί ὁ ἀφιλοτιμότατος ὁ Φασουλῆς.

- Φ.— Ἀλήθεια μ' ἐζητήσατε ;
 Π.— ὦ! μάλιστα... σὰς θέλω...
 Φ.— Μὲ συγχωρεῖτε, κύριε, νὰ βγάλω τὸ καπέλο...
 Καὶ τώρα τί μὲ θέλετε ;
 Π.— Γιὰ πράγματα σπουδαία...
 Ὅσον νοῦ μου ἦλθε κατ' αὐτὰς μιὰ ἐξοχος ἰδέα.
 Φ.— Ἄς τὴν ἀκούσωμεν λοιπὸν...
 Π.— Ἐσκέφθην, κύριέ μου,
 ἐν μέσω τῶν παρασκευῶν τοῦ μέλλοντος πολέμου,
 νὰ στείλω ἐν καιρῷ νυκτὸς καὶ σὰς ὅσῃν Ἑσπερίαν...
 Τί λέγετε ;
 Φ.— Εὐρίσκομαι γι' αὐτὸ εἰς ἀπορίαν.
 Π.— Περὶεργον πραγματικῶς τὸ πρᾶγμα σὰς ἐφάνη,
 πλὴν τώρα ὅτε στέλλονται ὑπὸ τοῦ Δεληγιάννη
 εἰς πᾶν Ἀνακτοβούλιον πολλοὶ νὰ ὁμιλήσουν
 καὶ ὑπὲρ τῶν δικαίων μας κρυφὰ νὰ ἐνεργήσουν,
 ἐσκέφθην ὅσῃς ἀποστολὰς κί ἐγὼ νὰ λάβω μέρος,
 καὶ ν' ἀποστείλω μερικὸς κί ἐγὼ ἰδιαίτερος.
 Νομίζω, φίλε κύριε, πῶς μὲ καταλαμβάνεις...
 δὲν θέλω τώρα ν' ἀκουσθῆ πῶς μόν' ὁ Δεληγιάννης
 κατῴρθωσε καὶ πρὸς ἡμᾶς τὴν Δύσιν νὰ ἐλκύσῃ
 καὶ ζήτημα Ἑλληνικὸν ἐκ νέου νὰ γενήσῃ.
 Θέλω κί ἐγὼ νὰ ἐργασθῶ γι' αὐτὸ ἰδιαίτερος,
 διότι ἔτρωσε κί ἐμὲ ὁ τῆς πατρίδος ἔρωσ,
 κί ἐπιθυμῶ ὅσῃν δόξαν τῆς κί ἐγὼ νὰ συντελέσω,
 καθόσον, φίλε κύριε, εἰς τοῦτο εἰμπορέσω.
 Θαρρῶ πῶς μ' ἐνοήσατε...
 Φ.— Καλῶς καταλαμβάνω
 ἀπὸ αὐτὰ ποῦ εἶπατε ὀλίγον παραπάνω,
 ὅτι ἐργάζεσθε θερμῶς κί ἐν εὐσυνειδησίᾳ,
 κί ἐνφ' ἃ στέλλωνται πολλοὶ δαπάνη δημοσίᾳ
 εἰς τῆς Εὐρώπης τὰς Αὐλὰς ὑπὸ τοῦ Δεληγιάννη
 καὶ ὁ καθένας ἀπ' αὐτοῦς θὰ λέγῃ ὅ,τι φθάνει,
 ἐπιθυμεῖτε κί ἀπὸ σὰς νὰ στέλλωνται καμπόσοι,
 κί ἔτσι καθεὶς σὰς χωριστὰ τοὺς Ἕλληνας νὰ σώσῃ

- μὲ ἄλλα λόγια καὶ εἰ δὲν νὰ παίζετε δὲν ρόλους,
 κί ὁ ἕνας κί ἄλλος νὰ χετέ ἰδίους ἀποστόλους.
 Π.— ὦ! μάλιστα... καὶ δι' αὐτὸ ἐσκέφθην ἐν τῷ μέσω
 τοῦ φοβεροῦ ἀναδρασμοῦ καὶ σὰς νὰ προσκαλέσω.
 Τώρα λοιπὸν εἶπέτε μου σαφῶς ἂν ἀγαπᾶτε
 εἰς τὴν Εὐρώπην κί αὐριον, εἰ δυνατόν, νὰ πᾶτε.
 Δὲν θὰ ἔξοδέψετε λεπτὸ γιὰ τοῦτο τὸ ταξεῖδι...
 ὁ Παππαμιχαλόπουλος τὰ ἔξοδα σὰς δίδει.
 Εἰς τὸ βαπόρι θὰ χετέ τὴν πρώτη πρώτη θέσι,
 ἐντάλματα, λευκόλιθον καὶ ὅ,τι σὰς ἀρέσει·
 ἀλλ' ὅμως νὰ μοῦ κίμετε, παρακαλῶ, τὴ χάρι
 γιὰ τὸ ταξεῖδι μωροδὶχ κανένας νὰ μὴν πάρῃ,
 οὐχ ἡττὸν, σὰς παρακαλῶ, ἐνώπιον τοῦ κόσμου
 νὰ λέγετε ἀπόστολος πῶς εἴσθε ἰδικός μου.
 Φ.— Πολὺ καλὰ... εἰμ' ἔτοιμος εὐθύς ν' ἀναχωρήσω,
 ἀφοῦ τὸν φίλον Περικλῆν γιὰ τοῦτο ἐρωτήσω,
 καὶ ἴσως τὰς προτάσεις σας κί ἐκεῖνος σὺν ἀκούσῃ
 πρὸς τὴν Εὐρώπην μετ' ἐμοῦ τὴν πρόμναν ἀνακρούσῃ,
 κί ἔτσι νὰ γίνῃ ἐκτοσ Ρωμηὸς λιμοκοντῶρος
 ὡς ὁ περιπλανώμενος τοῦ Σούτσου ὁδοιπόρος.
 Π.— Σὰς περιμένω τὸ λοιπὸν χωρὶς ἀργοπορίαν...
 Φ.— Πέπει νὰ ἐνεργήσωμεν κί ἐμεῖς ὅσῃν Ἑσπερίαν
 καὶ ἡ περίστασις αὐτὴ νὰ μὴ μᾶς διαφύγῃ.
 Π.— Ὅγρηγορα, παρακαλῶ, καὶ ὁ καιρὸς ἐπείγει.
 Φ.— Λοιπὸν ἀντιπολίτευσις κατὰ τοῦ Δεληγιάννη,
 νὰ μὴ φορέσῃ μοναχὸς τῆς νίκης τὸ στεφάνι.
 Ἐμπρὸς... ἄς περιέλθωμεν κί ἐμεῖς τὸν κόσμον ὅλον,
 ἀπόστολοι ἄς μάχωνται κατὰ τῶν ἀποστόλων,
 διπλωματία μουσικὴ κατὰ διπλωματίας,
 ἡ ἐπατεία τοῦ ἐνὸς κατ' ἄλλης ἐπατείας,
 σοφοὶ καὶ πρῶτοι ρήτορες κατὰ σοφῶν ρητόρων
 καὶ ὁδοιπόροι πλάνητες κατὰ τῶν ὁδοιπόρων.
 Τοὺς γρούπους ἐτοιμάστε...
 Π.— Τοὺς ἔχω ὄω ἐν τάξει,
 πλὴν μὴν εἰπήτε τίποτε...

- Φ.— Πά! πᾶ! θεὸς φυλάξοι!
 Ἐν τεύτοις θὰ σᾶς συγχαρῶ κι' ἐγὼ κατὰ καθήκον
 δι' ἑσα εἶπ' ὁ κύριος Γκριζώτης τῶν Ναυτίκων
 γιὰ τὸ λαμπρὸν σὰς τὸ παρὸν, καθὼς και γιὰ τὸ μέλλον,
 κι' εἰς ἄλλους σᾶς παρέστησε ἀγνότερον ἀγγέλων,
 και οὕτω πῶς ἐφάνησαν ὡς ἕνα εἶδος μύθου
 αἱ διαδόσεις τῶν κακῶν περὶ τοῦ λευκολίθου.
- Π.— Μεγάλως σᾶς εὐχαριστῶ γιὰ τὰ αἰσθήματά σας.
- Φ.— Κι' ἐγὼ θερμῶς παρακαλῶ τὴν ἐξοχότητά σας
 νὰ εἶμαι πάντα φίλος σας και νὰ μᾶς ἀγαπᾶτε.
- Π.— Ἡ ἐξοχος φιλία σας παρ' ἄλλων ἐκτιμᾶται.
- Φ.— Τοὺς γρούπους ἐτοιμάσετε...
- Π.— Τούς ἔχω ἔδω ἐν τάξει,
 πλὴν μὴν εἰπῆτε τίποτε...
- Φ.— Πά! πᾶ! θεὸς φυλάξοι!
 Δεχθῆτε τὰ σεβάζματα τοῦ ταπεινοῦ σας δούλου...
- Π.— Και σεις τοῦ νέου φίλου σας Παππαμιχαλοπούλου.
- Φ.— Και τώρα μὲ τὰ τέσσερα ἴστον Περικλῆ πηγαίνω.
- Π.— Πηγαίνετε, και ἄγρηγορα ἐδῶ σᾶς περιμένω.

Ὁ Φασουλῆς σὲ γαῖταρο καββάλα
 τραβᾷ ἴστον ψευτοπόλεμο πηλάλα.

Πάω ἴστον πόλεμο, μὰ δίχως ἔννοια,
 πάω ἴστον πόλεμο μὲ τὰ βρολιά,
 βγάλ' ἀπ' τὰ χεῖλη σου τὰ ζαχαρένια,
 δός μου γιὰ σόντροφο χίλια φιλιὰ.

Σ' αὐτὸ τὸν πόλεμο τὰ καλληκάρια
 θὰ ρίξουν ἀσφαιρα μόνο πυρά,
 ἀλλὰ ὁ διάολος πολλὰ ποδάκια
 ἔχει, ἀγάπη μου, και μὴ φορά.

Κι' ἐκεῖ ποῦ ἀφοδα πηγαίνουν ἄλλοι
 νὰ ἴδουν τὸν πόλεμο και τὴ φωτιὰ,
 τουφέκι ἔξαφνα βροντᾷ μὲ βόλι,
 κι' εὐθύς ἔξαπλόνεσαι φαροδὰ πλατειὰ.

Γιὰ τοῦτο, τζόγια μου, κι' ἐγὼ φοβοῦμαι
 ἴστον ψευτοπόλεμο νὰ μπερθευθῶ,
 και ἄλλο σκέπτομαι και συλλογοῦμαι
 μὴν τύχη ἄδικα και σκοτωθῶ.

Ἱστορία Ἐθνικῆ
 Παππαρρηγοπουλικῆ.

Και τὸ τρίτο τεῦχος ἔβγηκε
 και ἴστον τέταρτο ἐμπήκε,
 κι' ὁποιος θέλει ν' ἀγοράσῃ,
 μιὰ δραχμὴ γι' αὐτὴν θὰ σκάσῃ.
 Ὁ Ἄνεστος τὴν ἐκδίδει
 τοῦ ποτὲ Κωνσταντινίδῃ.

Ρωμηοῦ Ἡμερολόγιον,
 χωρὶς Μαρτυρολόγιον.

Εἰς τοῦ πολέμου τὴν βοήν και τὴν ἀνεμοζάλην
 ἐκδίδ' Ἡμερολόγιον και ὁ Ρωμηὸς μας πάλιν,
 φιλοπολεμικώτατον κι' εἰρηνικὸν συνάμα,
 και ψύχους και θερμότητος ἀλλόκοτόν τι κρᾶμα,
 μὲ ἄλλα λόγια δηλαδὴ ὡς εἶδος Δεληγγιάνῃ,
 κι' ἐλπίζομεν ἐντύπωσιν τρομακτικὴν νὰ κάνῃ.

Θὰ περιέχῃ μούτσουνα και τόσας προφητείας
 τοῦ παμφιλτάτου Φασουλῆ και σκέψεις τοῦ παντοῦ,
 και, ἔπερ σπουδαιότερον, θὰ παῖξῃ μέρος πρῶτον
 και ἡ κυρία Φασουλῆ, ὅπου θὰ κάμῃ κρότον,
 και οὕτω πῶς θὰ λάβετε και σεις τὴν καλοσύνην
 νὰ ἴδῃτε και ἀπὸ κοντὰ τὴν Λάκκαιναν ἐκείνην.

Εἰς μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν
 λεπτὰ σαρκίντα ἡ τιμὴ,
 εἰς δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν
 ἐξῆντα και προπληρωμὴ.

Κι' ἂν ἡ τιμὴ τοῦ σήμερα, ὡς βλέπετε, αὐξάνει,
 κανεὶς γι' αὐτὸ παράπονο δὲν πρέπει νὰ μᾶς κάνῃ,
 γιατί σὲ ὦρα, φαίνεται, πολὺ κακὴ ἐτύχαμε,
 κι' ἐγράφαμε κι' ἐγράψαμε και τελειωμὸ δὲν εἶχαμε.
 Ἐκτὸς δὲ τοῦτου πάντοτε ἡ σκέψις ἡ δευτέρα
 λέγει ἀρχαῖον λόγον πῶς εἶναι σοφωτέρα.

Και ὅσοι ἐκ τῶν φίλων μας και ἀντιποκριτῶν μας
 ἐπιθυμοῦν τὸ φλογερὸν Ἡμερολόγιόν μας,
 ὅσο ἔμπορὸν ἀγρηγορα νὰ μᾶς τὸ ἀναγγείλουν,
 συνάμα δὲ και τὴν τιμὴν ἀρζάν κοντὰν νὰ στείλουν,
 διότι τώρα, ποῦ παντοῦ ἀκούεται κανόνι,
 χέρι μὲ χέρι ἕκαστος ὀφείλει νὰ πληρώνῃ.

Ἀναίρεσις γραφέντων
 και μὴ ἀνααιρεθέντων.

Μέσα ἴστον τόση σύγχυσι τοῦ οἴστρου και τὴ ζάλη
 ἴστον περασμένο φύλλο μας ἐγάσαμε και πάλι
 τὰ νοῦμερα τῶν ἑορτῶν και τοῦ Καλενδαρίου
 κι' ἐγράψαμε Νοέμβριον ἀντὶ τοῦ Δεκεμβρίου.
 Ἄλλ' ἂν δὲν παύσουν, ἀδελφοί, τὰ τωρινὰ μας χάλια,
 θὰ χάσωμε, μὰ τὸ Σταυρὸ, ταῦτά και τὰ πασχάλια.